

TORONYIRÁNY

XVIII. 21.

2024. május 26.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Szentháromság vasárnapja

A mai ünnep az üdvtörténet misztériumainak az összefoglalása. Tanításából megérthetjük, hogy Isten kiválasztott teremtményei vagyunk, mi emberek. Nekünk teremtette a világot, boldogságunk keze-ügyébe adott mindent a földön, hogy rendeljük uralmunk alá. A bűnbeesés után elküldte értünk Fiát, aki miattunk töretett össze és halt meg a kereszten. De érettünk fel is támadott! Dicsőségét ránk árasztva fölment a mennybe, mégis itt maradt közöttünk. Testvéreivé, az Atya gyermekeivé tett minket. Végül Isten szeretete a szívünkbe áradt, amikor eljött a Szentlélek (Róm 5, 1-5). Azt tette hivatásunkká, hogy az ő életét éljük, az isteni természet részesei legyünk és vele együtt munkálkodjunk a világért.

Íme, milyen nagyszerű dolog kereszténynek lenni!

A liturgiában, a liturgikus évben is minden velünk kapcsolatos. Minket tanít és erősít, kegyelemmel gazdagít. Most, ha elmúlnak a nagy ünnepek, jönnek az egyszerű hétköznapiak, a termő nyár dísztelen, de tartalmas napjai – sose feledjük: a Szentháromság. Egy Isten tanúságtévői vagyunk ezekben az egyszerű, megszokott hétköznapiakban is. Isten nevében élünk.

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- MTörv 4,32-34.39-40** Az ószövetségi választott nép fokozatosan felismeri és megismeri az egy, igaz Istent.
- 2. Róm 8,14-17** A Szentlélek tesz tanúságot arról, hogy Isten gyermekei vagyunk, ezért örökösei is, Krisztusnak pedig társörökösei.
- 3. Mt 28,16-20** Jézus küldetést ad apostolainak: tegyenek róla tanúságot mindenki számára, és akik elfogadják tanúságtételüket, azokat kereszteljék meg az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.

A tanítványok küldetése

Ez a szakasz Máté evangéliumának befejezése, és mondhatjuk, összefoglalása is. Az evangélium nagy témái szerepelnek benne: Jézus hatalma, istenfiúsága, tanítói küldetése és művének folytatása a tanítványok küldetésében. Csak tizenegy tanítványt említ, mert Júdás helyébe még nem választották meg Mátyást (ApCsel 1,15-26). Nem nevezi meg a galileai hegyet, ahol az apostolok Jézusra várnak. Sok magyarázó nem is keresi, mert Máténál a hegynek jelképes jelentése van: mint Mózes esetében a Sínai-hegy, az istenközelség helye (vö. kísértés hegye, hegyi beszéd, színeváltozás hegye). Túló az a nézet, hogy ezek a hegyek nem is léteztek, csak Máté teológiai szemléletének következményei: Jézus minden fontosabb tanítását hegyen közli, mert ő az új Mózes. Sokkal egyszerűbb azt mondani, hogy Máté számára nem a hegy neve a fontos, hanem maga a tény, hogy mindez hegyen történt. A hegy a sínai-hegyi kinyilatkoztatásra emlékeztet, s Jézus az ószövetségi kinyilatkoztatást beteljesítette. Máté nem számol be magáról a mennybemenetről. A tanítványok nála egyszer találkoznak a feltámadt Krisztussal a megjelölt galileai hegyen. Ez nem azt jelenti, hogy ő nem tudott több megjelenésről, s azt sem, hogy a mennybemenetel helyét Galileába teszi. Mátét és Lukácsot teológiai szempontok vezetnek abban, hogy melyik helyen történt jelenésről beszélnek úgy, mint utolsóról. A mennybemenetelt magát csak Lk 24,51; ApCsel 1,9 és Mk 16,19 említi. Mivel Jézus feltámadása maga a megdicsőülés, vagyis Jézus már a feltámadásban megkapta helyét „az Atya jobbán”, ezért a feltámadás és a mennybemenetel között eltelt negyven napot (ApCsel 1,3) úgy kell érteni, hogy Jézus még megjelent tanítványainak és oktatta őket. Így a mennybemenetel tulajdonképpen az utolsó jelenés, amelyben Jézus elköszön övéitől, mert többé látható alakban nem lesz velük. A tanítványok egy része még „kétkelkedett”. Vannak, akik ebben is naív megjegyzést látnak. De a többi elbeszélés is mind tud arról, hogy a feltámadt Krisztust nem ismerték fel azonnal, és a hitük is csak fokozatosan alakult ki. Máté ezzel a rövid megjegyzéssel szintén erre a tapasztalásra utal. Jézus hatalma az Atyától van. A küldetést kifejező szavak az egyház öntudatáról tanúskodnak. Biztos, hogy Jézus ezt a feladatot tűzte az egyház elé, de a szavak megfogalmazása már az ősegyház tapasztalását is tükrözi. A görögben „isteni szenvedő alak” áll: nekem adatott minden hatalom. A „hatalom” az Újszövetségben Isten teljhatalmát jelenti, amely a természetben is megnyilvánul.

A feltámadt Krisztus hatalma mindenkire kiterjed: „égen és földön”, ezért semmi sem független tőle. Isteni hatalom ez, mert Isten az ég és a föld teremtetője. A megfogalmazás hasonlít Dán 7,14 leírásához: „(Az Ősöreg) hatalmat adott neki (az Emberfiának). Minden népnek, nemzetnek és nyelvnek neki kell szolgálnia. Hatalma örök hatalom volt, amely nem enyészik el soha, és királysága nem megy veszendőbe.” Máté nem idézi kifejezetten Dánielt, de a leírás arra utal, hogy Krisztusban mindaz teljesedésbe ment, amit a próféta megjövendölt. Jézus búcsúzavaiban ugyanis hármas kijelentés van, s mind a három szerepel Dánielnek az Emberfiáról szóló jövendölésében. Krisztus a feltámadásában minden hatalmat megkapott, küldetést ad tanítványainak az egész világra, s megígéri örök jelenlétét és támogatását. Az egyház kezdettől fogva tudatában volt egyetemes küldetésének, amellyel Jézus bízta meg. Ő mint Isten Fia, teljhatalommal rendelkezik. Ebből részesül az egyház, amelynek küldetése minden néphez szól – Izraelt is beleértve. A görög szöveg szó szerint ezt mondja: „tegyenek tanítványommá minden népet”. Tehát nemcsak tanításról van szó, hanem Krisztus követéséről. Ez volt az evangélista célja is: elmondani, hogy mit jelent Jézus tanítványának lenni. Máténál a „tanítvány” szó minden keresztényre vonatkozik. Az apostoli egyház az apostolok karizmatikus erejében meg is tapasztalta, hogy Krisztus hatalommal adta át a küldetést. A kereszteselési parancsban benne van a keresztség formulája is: kifejezetten az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében kell kereszteselni. A Szentháromság hite tehát már ott van az apostoli időkben. A megkeresztelt ember a Szentháromság birtoka lesz, az ő nevét esdették le rá, az ő életében részesedik. Vitatják, hogy mondhatott-e Jézus búcsúzásakor ilyen kifejezett szentháromsági formulát. Nincs semmi akadálya annak, hogy a már ismert módszer szerint értelmezzük ezt a Jézusi mondást is. Ő valóban adott parancsot minden nép megtérítésére és megkeresztelésére, de a szentháromsági formula azt tükrözi, hogy az egyház a Szentlélek eljövetele után hogyan értette meg az Atyát, a Fiút és a Szentlelket, s így teljes mélységében fogta fel Krisztus szavait. A Szentháromság titka benne van kifejezetten Jézus tanításában. Gyakran beszél az Atyáról és önmagáról, mint Fiúról (pl. 11,27), s a Szentlélek is gyakran szerepel az Újszövetségben. Jézus keresztségével kapcsolatban is mind a három szinoptikus említi az Atyát, a Fiút és a Szentlelket. Ezért nem anakronizmus a feltámadt Krisztus ajkán a szentháromsági formula. A tanítványok nemcsak kereszteselnek, de tanítják is a népeket arra, hogy megtartsák mindazt, amit Jézus parancsolt. Ez is jellemző Mátéra. Jézus az új Mózes, aki nem új törvényt, hanem új életszemléletet hoz. Tanítványának lenni annyit jelent, mint az ő életmintája szerint élni. Az tartja be a Törvényt, aki Krisztust követi. A feltámadt Krisztus elrendeli, hogy azt tartsák meg, amire földi életében tanította őket. Ezzel elejét veszi minden megkülönböztetésnek a „történelmi Jézus” és a „hit Krisztusa” között. A Krisztusba vetett hit történelmi alapon nyugszik: a történelmi Jézus dicsőült meg a feltámadásban és ő maradt egyházával. Az utolsó szavakban Jézus megígéri, hogy mindig jelen lesz egyházában. Az „én veletek vagyok” isteni biztatás, amely végigkísérte a választott népet, a prófétákat, a régi szövetség vezéreit, s most elhangzik az evangélium végső szavaként is (vö. Iz 43,5: Ne félj hát, mert veled vagyok!). Máté már az evangélium elején hivatkozik arra, hogy Mária fiában teljesül Iz 7,14 jövendölése: a Messiás Immanuel lesz, velünk az Isten (1,23). Most ennek az ígéretnek a valóságát újra megerősíti. Máté itt fejezi be a könyvét, nem a mennybemenetellel, mert nála a végső kicsengés az, hogy a feltámadt és megdicsőült Krisztus egyházával marad a világ végéig. A „világ végezte” már szerepelt a 13,39-ben és a 23-3-ban is, s ott is a földi történet végét jelentette. Jézus szavának tehát eszkatologikus értelme van. Mt 1,1 a „geneszisz” szóval a Teremtés könyvére, a kezdetre utalt, az evangélium utolsó szava viszont a történelem végső eseményére, a világ végére, amely meghozza az üdvörtörténet beteljesedését. Örök biztatás ez, amelyből erőt merít minden idők kereszténye: az esendő, homályos földi életben velünk van az a Krisztus, akie minden hatalom és aki győzött a bűn és a halál felett.

Jakubinyi György

Nem leszek ideges! (1.)

Rovatunkban a neveléssel kapcsolatos témákkal foglalkozunk a Don Bosco Kiadó által e témában megjelentetett kiadványok ismertetésével, a kiadó engedélyével. Mostani számunktól Josef Massmann „Nem leszek ideges!” című könyvéből folytatásokban közlünk részleteket.

Bevezetés

E mű a mai kor ideges, zaklatott emberének szól. Nem tudományos munka, nem is az a célja, hogy elméleti tudást nyújtson. Inkább jó barát, segítő kéz szeretne lenni: jó barát, aki figyelmeztet fogyatékoságainkra, higgadtan, tárgyilagosan tükröt állít elénk és önismeretre nevel. Segítő kéz, mely a baj megállapítása után az orvoslást is megadja, s utat mutat a gyógyulás felé.

A vérmérsékletek ismerete nem nélkülözhetetlen a modern lélektan, lélekelemzés új módszerei mellett sem. Ha ismerjük az egyes vérmérsékletek megnyilvánulásait, fény- és árnyoldalait, sokkal megértőbbek leszünk önmagunkkal és embertársainkkal szemben. Önmagában minden vérmérséklet kinövéséi: az ideges félelem, a túlérzékenység, a túl ingerlékenység fenyegető veszedelmet jelenthetnek, kényszerállapotot idézhetnek elő. Az ideges ember, bármilyen vérmérsékletű is különben, megfosztja önmagát és embertársait az élet legnagyobb örömétől: a szeretettől és a lelki békétől. Teste elgyengül, kimerül, lelke kétségbeesetten vergődik az ingerültség, a gyanakvás, a féltékenység, a mohó érzékiség, a levertség és félelem, a meg nem fegyelmezett érzelmi erők rabságában.

Külön fejezetekben tárgyalja a szerző az egyes vérmérsékletek alapvonásait, a jó- és rossz irányú kolerikus, szangvinikus, melankolikus temperamentumokat és az ideges temperamentumokat. Az „ideges” itt nem beteg vagy abnormálist jelent, csak bizonyos túlingerlékenységet, túlérzékenységet, mely kellő fegyelmezés nélkül egészen helytelen vágányra viheti a lelket.

Az idegesség gyógyítható, mondja a szerző, s meg is adja a gyógyulás természetes és természetfölötti eszközeit. A gyógyszer a test és a lélek fegyelmezése, az alázatos önismeret, a lélek önátadása Isten akarátának. Az ideges ember Istenben találja meg a mindennekefelett szükséges nyugalmat és békét, az Istennel való bensőséges érintkezésből merít örömet és bizalmat. Lassanként megszereti mindannyiunk egyetlen reménységét: a kereszteset.

A könyv célja kétségtelenül az, hogy önmagunkba lássunk és olyannak lássuk önmagunkat, amilyenek vagyunk. A jó szándék ellenére is előfordulhat azonban, hogy egyik-másik ideges ember még több betegséget talál önmagában a mű olvasása után, mint a német eredeti kiadás olvasói közül, akik meleg szavakkal mondtak köszönetet a szerzőnek a kapott tanácsért és orvosságért. És hányan ültek már vonatra, hogy személyesen beszéljék meg a bölcs lélekismerővel évek óta rájuk nehezedő lelki bajaikat. Hány lelki vezetőnek tett kitűnő szolgálatot ez az írás.

Mert e könyv maga is olyan, mint a jó lelki vezető: éles szemű, biztos kezű – s ugyanakkor telve van szeretettel, irgalmassággal, gyengédséggel Isten fájdalomgyermeké: az ember iránt.

Első rész

Jellemismeret

Az igazság megszabadít benneteket. (Jn 8,32)

A jellemismeret haszna és előnye

Vannak emberek, akiket a vérmérséklet szó hallatára nyugtalanság fog el. Ezek rendszerint túlérzékeny lelkek, akik rögtön attól tartanak, hogy kedves és dédelgetett sajátosságaik ellen készül támadás. Mások szívesen beszélgetnek a vérmérsékletekről és az azzal kapcsolatos kérdésekről, de amint komolyabbra fordul a beszélgetés, ijedten térnek ki előle - mondván, hogy ezen a téren semmi biztosat sem tudunk, s hogy ilyen irányú megismerés amúgy sem jelent sokat a gyakorlati élet számára. Ez nem egyéb, mint a lélek sajátos visszariadása az önismeret, az önuralom s az önmagunkról való lemondás nehéz, de elkerülhetetlen szükségességével szemben. Annak, aki magát semmiképpen sem akarja megzavartatni vélt kiválóságai képzetében, sem kedve, sem képessége nem lesz ahhoz, hogy megismerje saját vérmérsékletét. A jellem nehéz stádiuma feltételezi, hogy becsületesen, őszintén kívánjuk saját tökéletesedésünket. Aki nem törekszik arra, hogy jobbá legyen, nem vallja be magának, sőt messziről elkerüli az igazságot.

Aki azonban megszentelésre vagy csupán az életben való haladásra törekszik, annak igenis foglalkoznia kell ezekkel a dolgokkal. Sokan vannak, akik jót akarnak, de nem ismerik önmagukat, s ezért áldozatává válnak saját adottságaiknak, belecsúsznak különböző túlkapasokba és így gyakran bizony elveszítik hivatásukat és tönkreteszik boldogságukat. Nagyra lennének hivatottak, ha érzelmi életük helyességét világosan megismervén kordában tartanák annak kinövéseit.

Éppen a szenvedélyes vérmérsékletűek azok, akik, ha nem nevelték meg őket, s önmagukra vannak utalva csupán, vad zuhatag módjára száguldanak tova, s utukban mindent elpusztítanak. Önismeret nélkül éppen a legértékesebb adottságok maradnak parlagon. Az életben lépten-nyomon egy-egy megfeneklett lángészbe ütköznek. Ezekről szokták mondani: kár értük, kár a kárba veszett értékekért. A szenvedélyes vérmérséklet rendszerint kitűnő adottságokkal jár; úgyszólván mindig megtaláljuk benne az életet építő erőket, adományokat, jellemvonásokat. Aki ezeket bennük kidolgozza, hivatásukkal és a valósággal összhangba hozza, az biztosítja jövőjüket és többet használ nekik, mintha akármilyen vagyon urává tette volna őket.

A vérmérséklet szó a kedélyvilág határozott irányát jelöli. A kedélyvilágot a titkos érzelmi erők befolyásolják, egyensúlyozzák. Ezek az adottságok határozzák meg az ember állásfoglalását a külvilággal szemben. Amin az egyik ember nevet, azon a másik esetleg könnyezik. Érzelmi erők hatása alatt gondolkozunk, ítélünk, alkotunk, akár alig észrevehető hangulatokban, akár heves szenvedélyekben nyilvánulnak meg, érzelmeink milyensége a döntő, s nem a szívnek kell kormányoznia. A szellemi erők világában az értelem a legfőbb bíró, s az akarat a király. Az érzelmeiket az értelemnek kell ellenőriznie, s hangulatok és szenvedélyek fölött az akaratnak kell uralkodnia. De mind az értelem, mind az akarat, a nekik alárendelt érzelmi erőktől függenek működésükben. Gondolkodás és akarás arra felé hajlanak, amerre az ember szíve húzza őket. Az értelem és az akarat rendszerint az érzelem mögött sántikál, különösen akkor, amikor a kérdéses ostobaság már meg is történt.

(Folyt. köv.)

Josef Massmann

Vasárnapi jegyzet

Angyal-legenda - gyermeknapon

Rozsdafark ringatózott az ág hegyén, nyírágán a hegynek. Csöpp unokám rámutatott: aluszik a madárka. Le-lecsukódott már fényszeme a napnak, az erdő hallgatott, egyetlen mókusz siklott törzsről törzsre, s a távoli faluból áthallatszott a kutyák ugatása.

A madárka bölcsőben aluszik? Hallottam az újabb kérdést, s a kislány nyírtól nyírig futott volna, de az ágak közt megbotlott. Ölbe kaptam, és aldatót kezdtem dúdolni, már csak töredékes szövegismerettel abból az időből, amikor kislányom – csöppség anyja – ült az ölemben, de főleg a mamához húzódtott csillagjövételkor a hegyi házban: „A tó tükrén, az erdő mélyén csend honol...” Feleségem számtalan bölcsődalt dúdolt sokszor fél éjszakán át, amikor folyton éber első fiúnk sehogyan sem akarta tudomásul venni, hogy már puha fészékben szunnyadoz a kismadár. Ez jutott eszembe, mielőtt a bölcsőre tértem volna. - Tudod, így is lehet mondani: bölcsőben, de igazán a sűrű berki ágak közt, mint ez itt, ni - mutattam a bokros-lombos hegyoldalra, ahol még egy-egy pillangó is felröppent búcsúzkodni a napsugártól.

- Akkor az én bölcsőm is bokor?

- Hiszen már a kiságyban alszol.

- Akkor a madárkának az a fehér fa a kiságya, mert az enyém is fehér.

Elcsendesültünk, meg-megálltunk szemben a sötétkébe bújó hegyormokkal, erdővel. Hatalmas fa lehetett, mielőtt kivágták; megmaradt törzsére telepedtünk. Ő az ölemben, s én nagyapai bölcsességgel valami nagyon szépet akartam mondani az életről, amely idáig vezetett. Erről nem szóltam, unokám még nem értette volna, de amikor a fákról kezdtem mesélni, patakcsillogású gyönyörű semeit az ágakon, a leveleken tartotta, azok meg ringatták a lelkét, nyíló gondolatait, melyekben békés természetességgel megfért az általa eddig megismert világ, ahol a nyírfák bölcsők, s patakágy kavicsa napocska-küldte gyöngy, a madár pedig átrepül a hegyeken, s mire ő hazaér, már ágyához telepedve neki füttyüli el az estéli éneket:

*Tündérvölgy az élet, gyermekek völgye,
ha épségben hagyják a felnőttek!*

Csillag-lámpa gyulladt, mire szépen, lassan hazaértünk, s ő azt mondta a mamának: – Ott voltunk, ahol a madárkák alusznak. Ebből megértettük, neki még esze ágába sincs aludni, vagyis még következik a mese („nóta, icike, pici”), a csak gyerektől tudott keresztvetés és az a mosoly, amelyről a Panka lányát annyira szerető Móra Ferenc jegyzi meg - öregektől tanulván -: kicsik mosolygása alváskor onnan van, hogy látják az őrangyalukat.

Kell ennél szebb legenda?

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

Május 27-én, hétfőn 19:30 órai kezdettel a világon először a Szegedi Dómban hallgathatja meg a közönség Don Lorenzo Perosi – Davide-Kristof Acs KRISZTUS című oratóriumát. Don Lorenzo Perosi, olasz egyházi zeneszerző Jézus Krisztus életét hűen követve hét oratóriumot komponált, melyet Davide-Kristof Acs zeneszerző egyetlen, mintegy 70 perces műben teremtett újra. Acs János - Pavarotti és a Három Tenor világhírű karmestere - dirigálja a Szegedi Szimfonikus Zenekart és a Vaszy Viktor Kórust, a szerepeket kiváló előadóművészek éneklék: Molnár Levente - bariton, Kolonits Klára - szoprán, Kriszta Kinga – szoprán, Zemlényi Eszter – szoprán, Antoni Norbert – bariton, Kovács Gábor – tenor, narrátorként pedig Kautzky Armand színművész működik közre. Jegyek válthatók a Filharmonia Magyarország szegedi irodájában (Szeged, Klauzál tér 7. tel: +36 62 425 260; szeged@filharmonia.hu), a Ticket Express jegyirodájában, online a www.jegymester.hu weboldalon, valamint előadás előtt a helyszínen 19 órától.

A CsaládKözPont és a Református Kórházlelkészi Szolgálat közös szervezésében ökumenikus imádságos megemlékezés lesz a meg nem született gyermekek emlékére május 27-én, hétfőn 16 órától a Női Klinika udvarán elhelyezett emléktáblánál (Szeged, Semmelweis utca 1.), ahol csendes imádságban emlékeznek meg azokról a megfogant gyermekekről, akik nem születhettek meg bármilyen okból.

A Pasztorális Helynökség CsaládKözPontja által hirdetett nyári Zarándoktáborban még van néhány szabad hely, így várják azoknak a jelentkezését, akik szívesen részt vesznek egy rendhagyó gyalogos zarándokúton Tihany és Pannonhalma között: anyák lányaikkal / apák fiaikkal. Az Anya-lánya zarándoktábor időpontja 2024. június 29. - július 5., az Apa-fia zarándoktáboré 2024. augusztus 11-17. Az együtt járt út alatt lesznek imák, beszélgetések, csöndes szakaszok, örömteli élmények. A résztvevők önmagukkal, a többiekkel és Istennel is találkozhatnak ezekben a napokban. A külső úton egy belső utat is végigjárhatnak a természet és egymás közelségében. A Szeged-Csanádi Egyházmegye a bejelentkező anyalánya/apa-fia páros egyik tagjának a részvételi díját teljes egészében támogatja, így az két fő számára mindösszesen 60.000 Ft. Jelentkezési határidő: 2024. május 30., csütörtök. További információ a +36-20/828-0476-os telefonszámon, vagy a csaladkozpont@gmail.com címen kérhető.

Kiss-Rigó László szeged-csanádi püspök várja azoknak a 18. életévüket betöltött férfiaknak a jelentkezését, akik hivatást éreznek arra, hogy papként vállaljanak lelkipásztori szolgálatot a Szeged-Csanádi Egyházmegye közösségében, az idén érettségiznek, vagy már korábban tettek sikeres érettségi vizsgát, jó testi, szellemi, lelki állapottal rendelkeznek.

Akik erre a szolgálatra vállalkoznak, felvételi kérelmüket kézzel írt levélben küldjék az alábbi címre: Kiss-Rigó László püspök, 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2. Jelentkezési határidő: 2024. június 1.

Taizéi énekes imádságot tartanak az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet templomban június 1-jén, szombaton 19 órakor. Erre az alkalomra különösen azokat a 16-35 éves fiatalokat várják, akik nyáron szeretnének eljutni a franciaországi Taizébe. Thorday Attila plébános, teológiatanár vezetésével július 19-én indul csoport Szegedről. A 11 napos zarándokút részleteiről érdeklődni és jelentkezni az imaóra után lehet.

A Pasztorális Helynökség CsaládKözPontja 2024-ben is meghirdeti a Szent László focitornát 30 év feletti, nem igazolt férfi játékosokból álló csapatok számára. Plébániához vagy más egyházi közösséghez, egyházi iskolához kapcsolódó csapatok jelentkezését várják, akár régóta összejárhatnak, akár csak erre az alkalomra állnak össze egy csapatból. A családtagokat, feleségeket, gyerekeket is szívesen látják a szervezők ezen a sportos, játékos hangulatú napon június 29-én 9 órától késői ebédig. A helyszín: Szent Gellért Fórum, Szeged Dorozsmai út 2-4. Jelentkezés a CsaládKözPont elérhetőségein a +36-20/828-0476-os telefonszámon vagy a csaladkozpont@gmail.com e-mail címen.

Ferenc pápa üzenete a Gyermekek 1. Világnapjára (1.)

2024. május 25-26.

Kedves Lányok és Kedves Fiúk!

Közeledik a nektek szentelt első világnap: május 25–26-án lesz Rómában. Ezért gondoltam, hogy üzenetet küldök nektek. Örülök, ha megkapjátok, és hálás vagyok mindazoknak, akik segítenek eljuttatni hozzátok. Mindenekelőtt személyesen mindegyiketeknek címzem, neked, kedves leány, és neked, kedves fiú, mert „drága és becses” vagy Isten szemében (vö. Iz 43,4), ahogy a Biblia tanítja, és ahogy Jézus is számos alkalommal tanújelét adta.

Ugyanakkor *mindenkinek* címzem ezt az üzenetet, mert fontosak vagytok, és mert együttesen, közel és távol élők, kifejezitek közös vágyunkat a növekedésre és a megújulásra. Emléztettek bennünket arra, hogy mindannyian gyermekek és testvérek vagyunk, hogy mindannyian azért élünk, mert valaki világra hozott, és hogy nem tudunk növekedni mások nélkül, akiknek szeretetet adhatunk és akiktől szeretetet kaphatunk (vö. *Fratelli tutti* enciklika, 95).

Ti mindannyian, kedves lányok és fiúk, öröme vagytok szüleiteknek és családotoknak, de öröme az emberiségnek és az Egyháznak is, ahol mindenki egy-egy szem egy nagyon hosszú láncban, amely a múltból indulva és a jövőbe nyúlva az egész világot átfogja. Ezért azt ajánlom, hogy mindig figyelmesen hallgassátok meg a felnőttek történeteit: édesanyátok, édesapátok, nagyszüleitek és dédszüleitek történeteit. Kérem, ne feledkeztek meg azokról, akik közületek, bár még nagyon fiatalok, már betegséggel és nehézségekkel küzdenek kórházban vagy az otthonukban; akik a háború és az erőszak áldozatai, akik éheznek és szomjaznak, akik az utcán élnek; akiket elszakítanak szüleiktől, és akik katonaként harcolni vagy menekülni kényyszerülnek; akik nem járhatnak iskolába, akik bűnbánáskor, a kábítószernek vagy a rabság más formáinak, vagy visszaélésnek az áldozatává válnak. Röviden, mindazokról a gyermekekről, akiket ma is kegyetlenül megfosztanak a gyermekkortól. Hallgassátok meg, sőt, hallgassuk meg őket, mert szenvedéseiken keresztül a valóságról beszélnek nekünk, könnyekben megtisztult szemmel és azzal a jó utáni fáradhatatlan vágyakozással, amely azoknak a szívében éled, akik a maga valóságában látták a gonosz rütszágát.

Kis barátaim, ahhoz, hogy mi magunk megújuljunk és megújítsuk a világot, nem elég, ha egymással közösségben vagyunk: egységben kell lennünk Jézussal. Tőle sok bátorságot kapunk: ő mindig közel van hozzánk, Lelke előttünk jár és kísér bennünket utunkon. Jézus azt mondja nekünk: „Íme, újjáteremtek mindent!” (Jel 21,5); ezt a gondolatot választottam első világnapotok témájaként. Ezek a szavak arra hívnak bennünket, hogy a Lélek által bennünk és körülöttünk teremtett újdonságot olyan buzgón fogadjuk, mint a gyermekek. Jézussal együtt új emberiségről álmodhatunk és testvéribb, közös otthonunkra jobban figyelő társadalomért dolgozhatunk. Ez olyan egyszerű dolgokkal kezdődik, mint mások üdvözlése, az engedélykérés, a bocsánatkérés vagy a köszönetmondás. A világot elsősorban apró dolgok által tudjuk átalakítani, és nem szabad szégyellnünk, hogy csak kis lépéseket teszünk. Sőt, kicsiségünk emlékeztet arra, hogy magunkban gyengék vagyunk és az egy test tagjaiként szükségünk van egymásra (vö. Róm 12,5; 1Kor 12,26).

(Folyt. köv.)

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Korsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.